

Magasodó falak között

Szegedi új ipartelepek,
lakóházak szemléje

A Szegeden járókelőnek szinte megszokott kép, hogy a város legkülönbözőbb pontjain találkozik egy-egy új építkezéssel: lakóházak, új ipari üzemek falai nőnek ki a földből, sőt új iparnegyedek alakulnak ki. Az építkezések igazi nagysága, mértéke különösen szembetűnő egy alapos körút alkalmával. Olyan körúton, amelyet szombaton tettek a párt és a tanács szegedi vezető képviselői: *Perjesi László*, az MSZMP Szeged városi bizottságának első titkára, *Balogh István*, az MSZMP Szeged városi párt-vezérhajótobizottságának tagja, a pártbizottság osztályvezetője és *Árvai József*, a Szeged m. j. városi tanács vb elnökhelyettese.

Körlátogatás nyolc nagy építkezésén

Nyolc építkezési gócot kerestek fel *Sípos Mihálynak*, a Csongrád megyei Építőipari Vállalat igazgatójának, a városi párt-vezérhajótobizottság tagjának, *Molnár Sándornak*, az Építőipari Vállalat pártbizottsága titkárának és *Heim Jánosnak*, a vállalat főmérnökének kalauzolásával. Azokat a nagyobb építkezéseket tekintették meg, amelyeknél korábban problémák, lemaradások mutatkoztak, illetve határidős befizetések népgazdasági szempontból különösen fontos. Az összkép általában kedvező. Mint a vállalat vezetői is elmondták: a korai szép idő sokat segített, jobb kedvvel és nagyobb ütemben ment a munka. Ebben persze nagy szerepe volt annak is, hogy februárban összehívták a brigádvezetőket, megbeszélték a teendőket, a kedvezőbb feltételeket, a jobb kereseti lehetőségeket és célszerűen mozgósították a dolgozókat.

Az AKÖV épülő telepén,

a Bakay Nándor utca végén, kezdődött a körlátogatás. Itt nem a Csongrád megyei, hanem a 31-es Építőipari Vállalat végzi a mintegy 77 millió forintos építkezést, amely a teljes beruházással 85 millióra rúg. Idén a forgalmi telep szervizének, a kocsiárolónak, üzemanyag-állomási létesítményeknek kell elkészülniük augusztusi átadással. A teljes üzembehelyezés 1968 májusára tervezett. *Csiszár Károly* AKÖV-igazgató és *Juhász J.* Béla AKÖV-főmérnök szerint az anyagellátás biztosított, csak a cementtel voltak problémák, de a munkáltságszámot növelni kellene, hogy az ideai határidők ne tolódjanak el.

Az AKÖV-telep közvetlen közelében hatalmas gázcsövek várnak beépítésre. Itt fut ugyanis majd el a földgázvezeték. A telepet mégsem földgázfűtésre rendezik be, hanem gőztápvázakat építenek a konzervgyártól. Az érv: így a konzervgyári gőzkazán kapacitása a téli — nem szezon — időszakban is kihasználható. Ugyanakkor viszont ennek a vezetéknek a beszerelése 12 millióba kerül, míg a földgázé legfeljebb 2-3 millióba kerülne volna. Jogos a kérdés: nem volt-e elhamarkodott a döntés?

A seprűgyár új telepe

is körvonalait kirajzolódott már a Cserzy Mihály utcában, a Cipőipari Ktsz modern épületével szemben. A 19 milliós beruházásból az idei évre 12 millió esik és az ideán át kellene adni a gyártelepet. Tavalyról azonban a szerződés-éves üteméhez viszonyítva 2,6 millió forint lemaradás volt, ami veszélyezteti az ideai átadást. Az építkezésnek július 5-re kell befejeződnie. (*Végvári István*, az Ecset- és Seprűgyár igazgatója: 1967-re fel kellett emelt exporttervet van. Az építkezés késése ezt veszélyezteti. Ezért sürgetjük annyira. — *Sípos Mihály* igazgató: A tavalyi lemaradást lényegében már behoztuk, úgy látom, tartani tudjuk az ütemet és átadjuk az épületeket júliusra.)

Dr. Ábrahám Antal, a Szegedi Konzervgyár igazgatója

a konzervgyári raktárépületek

átadása miatt türelmetlen. Ot ugyanis a szezon sürgeti. (*Ábrahám*: Május

20. körül itt a zöldborsó, aminek hatalmas hely kell. — *Heim János* főmérnök: a tervben a raktárépületek június 30-i átadása szerepel. — *Ábrahám*: Nagy kárt jelentene ez a kiesés. — *Kis szünet*, majd ismét *Heim* főmérnök: A raktár 8 hajójából háromat május 15-re átadunk.)

A mintegy ezer vagon befogadóképességű raktárépületek egyébként már tető alatt vannak. A munka szép ütemben halad, pedig be kellett hozni a tavalyi lemaradást is. A raktár hatalmas csarnokait az építővállalat az átadásig is ötfélesen kihasználta: a téli hónapokra épületem előgyártó telepet rendeztek itt be, és ezzel a tavalyihoz képest mintegy meg-négyszereszték a gyártási mennyiségét. Innen kerülnek ki egyebek között a Károlyi utcában épülő lakóházak, az új gázmű, a kisteleki sütőüzem, a hőmezővásárhelyi óvoda és technikum előregyártott elemei is.

Kevesen tudják, hogy a *Pulcz utca* végén — mondhatni, teljesen

új gázmű

épül. A mintegy 47 milliós beruházás megvalósulásával a gázmű régi, Kossuth Lajos sugárúti telephelyén csak a propán-bután részleg marad, a többit az Erőmű foglalja majd el, és az új helyen lesz a korszerű nagy Gázmű Vállalat. Lényegében ugyanis a kőszéngázgyártásról teljesen a földgáz-feldolgozásra és felhasználásra térnek át. Kár, hogy az Építőipari Vállalat itt nem használta ki a kedvező időjárást, és csak március elején kezdte meg a munkát, emiatt az első negyedévi terv nem látszik teljesíthetőnek. Nem mellékes pedig, hogy a tervezett decemberi határidőre vajon felépül-e Szegednek ez a közszolgáltatás szempontjából igen fontos új üze-

me. Lenyűgözően imponáló képet nyújt a város egyik legmagasabbra tervezett épülete:

az építőipari munkásszállás.

Előregyártott elemekből épül a Kossuth Lajos sugárúttól nyitott új utca, a *Vásárhelyi Pál* utca elején. Most a hetedik emelet keretszerelése folyik. Ezenkívül még három emelet van hátra. Megfelelő körülmények között egy épületszint 8 nap alatt készülhet el, és februárban tartották is ezt az ütemet. Itt különösen szépen megy a munka: a tavalyi lemaradás sem befolyásolja majd a befejezési határidőt. Jövő májusra fejezik be az egész épületkomplexumot. Erdemes szemlélteni vele, hiszen a legkorszerűbb körülmények között kap szállást több mint 800 építőipari dolgozó. (Egy-egy emeleten 27 háromszemélyes szoba lesz, beépített szekrényekkel, kondicionált levegőjű élelmezáramlással, mosdó-fülkével. Minden emeleten tisztálkodóhelyiségek, zuhanyzócsoporthal és takar-

tófülkék. Ugyancsak emeletenként közös társalgó. Két lift is lesz, 6 és 10 személyes. A szálloda mellett épül fel a háromszobos konyhaépület, amelyhez 400 főt befogadóképességű étkezdé tartozik. Ugyanitt lesznek a klubhelyiségek is. Az új munkásszállót a mellé levő régivel és a konyhaépülettel fedett, fűthető folyosó köti majd össze.)

A munkásszálló most készülő 7-ik emeletéről megkapó kilátás nyílik máris a környékre. Innen látszik igazán, hogy milyen hatalmas, nagy kiterjedésű építkezés folyik itt, miként fejlődik Szegednek ez az ipari körzete. A konzervgyár, gázmű, seprűgyár épület-tömbjei, a két csillogó óriási gáztartály teremtik meg e környék új arcát. S még valami, amit a városi pártbizottság első titkára így fogalmazott meg: „Itt látszik igazán, mennyire megdőlt az a tévhit, hogy az építőipar nem képes Szegeden magasabb lakóházakat építeni...”

Hogy mennyire megdőlt ez a tévhit, megmutatkozik legmagasabb lakóházunk,

a Nádor utcai háztömb

8 emeletes, ízléses és korszerű épületének szemlélésekor is. (Fényképét éppen a tegnapi délutáni lapunkban közöltük, s megírtuk azt is, hogy a 48 kétszobás, összkomfortos lakáshoz még 75 férőhelyes óvoda is épül.) A lakásokat terv szerint augusztusra adják át, az óvodát őszre nyitják meg. A tegnapi szemle azt mutatta, hogy az építők be-tartják a határidőt.

A Bécsi körüti lakóházaknál

is kedvező volt a tapasztalat. Az úgynevezett A épület 75 lakása e hónapban tető alá kerül és megkezdik újabb két, egyenként 75 lakásos ház blokkozását, amelyeknek alapozása már elkészült. A terv szerint az A épületet szeptemberben kell átadni, de megkísérlik, hogy augusztusra átadhassák.

A Bécsi körút és a Hunyadi János sugárút sarkán még üres egy telekter. Egyöntű volt a szemle résztvevőinek megállapítása: ide mindenképpen újabb 7-8 emeletes magasház kívánkozik. Feltétlenül megéri ez a tervek módosítását!

A város egyik legforgalmasabb pontján, szinte minden szegedi szemlétárra nőtt fel és formálódott ki

az Állami Áruház

új épülettömbje. Az átadás időpontja körül azonban viták vannak. Az eredeti engedélyokmány szerint ugyanis ideén áprilisban kellett volna elkészülni. A Csongrád Megyei Építőipari Vállalat azonban ezt nem fogadta el, és bejelentésére az Építőipari Minisztérium június 1-ét tűzte ki határidőnek. A vállalat ezt sem tartja reálisnak és július 10-i határidő-megállapítást kért. A vita még nem dőlt el. A kivitelezés eddigi lassú üteméből sajnos arra következtethetünk, hogy a későbbi határidőre készülni és — a berendezés lebonyolítása után — októberben nyithatnak majd kapu. (A teljes igazság kedvéért: a kivitelezést egyéb problémák is gátolják, így például a Fém munkás Vállalat késve szállította a portállemezeket, a Fénycső Ktsz csak június 30-ra vállalta az egyedi lámpatestek elkészítését stb.)

Mondhatni nem múlik el nap, hogy a 24 és fél millió

beruházással épülő áruház falai között meg ne jelenne Dózsa Pál, az Állami Áruház igazgatója, aki a vállalatvezetőséggel már az eladóteret is elosztotta. A földszint 2360, az emelet 500 négyzetméteres eladóteréből konfekciós és divat-kötöttárut, fehérneműt 500-500 négyzetméteren, lakástextíliát, méterárut 300-300 négyzetméteren, cipőt 280 négyzetméteren árúsítanak és nagy műszaki osztályt létesítenek rádió, televízió eladással, ezenkívül jól felszerelt író, porcelán, papírszkelei, sportcikkarusítása lesz az áruháznak. Számítva a nagytömegű vásárlókra, büfé is berendeznek. Érdekes adat: az áruház kapacitása körülbelül akkora lesz, mint az ugyanilyen áru-cikkeket forgalmazó szegedi üzletek együttesége.

Nem mentes a gondtól, de megnyugtató az összkép, amely a meglátogatott építkezéseken tapasztalható. Magasodnak a falak, új épületekkel, új értékekkel gazdagodik a város. Jogosan remélhető, hogy az építőipar az ideai esztendőben — az ösztönzőbb munkafeltételek kihasználásával is — fokozottan segít hozzá a további gyarapodáshoz.

L. Z.

Magyar államférfiak távirata bolgár vezetőkhez

Dobi István, az Elnöki Tanács elnöke táviratban üdvözölte *Georgi Trajkovot*, a Bolgár Népköztársaság nemzetgyűlése elnöksége elnökévé történt újraválasztása alkalmából.

Kállai Gyula, a Magyar

Népköztársaság kormányának elnöke táviratban fejezte ki jókívánságait *Todor Zsivkovnak*, a Bolgár Népköztársaság Minisztertanácsa elnökévé történt újraválasztása alkalmából. (MTI)

Hasznosra fordítják a balástyai belvizeket

Balástyán szinte generációs gond volt eddig az ösze-széki határrész belvízügye. Az itteni nagy kiterjedésű szikes tőfenei környéken sűrűn pusztított eddig a belvíz.

A helybeli Alkotmány Termelőszövetkezet vezető-sége most hozzálátott a probléma végleges megoldásához. A járási tanács által biztosított hitelkeretből gátakkal határoltatják a tómedert s megépítik a belvizek levezetéséhez szükséges esaternákat is.

A gátak segítségével a tómederben felhalmozódó téli csapadékvizet tavasszal és nyáron a környező rétek, legelők öntözésére használják fel. Ezáltal lényegesen jövedelmezőbbé válik itt az ál-

lattenyésztés is. Hasonló előnyök származnak ebből az Alkotmány Tsz-szel határos szatymazi Homokgyöngye és a Finn-Magyar Barátság tsz-eknek is. Jelentős területeik szabadulnak meg a belvizek örökös veszélyétől, ugyanakkor a kártékony belvíz öntözés révén számukra is hasznossá válhat.

A rendelkezéssel kapcsolatos terveket az Alsóiszavideki Vízügyi Igazgatóság mérnökei készítik. Máris szó van arról, hogy a felduzzasztott vízű tómederben — ha a vízvisszonyok megfelelőnek bizonyulnak — haltenyésztésre is berendezkednek. A tervezés befejezése után a kivitelezési munkákhoz előreláthatóan az év második felében kezdenek hozzá.

A jobb áruellátás érdekében

A Szeged és Vidéke Körzeti Földművelőszövetkezet tervel

Gombos István elvtárs, a Szeged és Vidéke Körzeti Földművelőszövetkezet ügyvezető elnöke lapunknak adott tájékoztatójában elmondta, hogy a szegedi földművelőszövetkezet önálló szövetkezeti vállalatá alakult át. Ezerint teljesen szabadon választhatják meg kereskedelmi partnereiket, jogukban van megvonni szállítási megbízatásait az azoktól a vállalatoktól, melyeknek gyártmányai minőség, vagy más kifogások miatt nem felelnek meg a fogyasztók igényeinek. Ezáltal is

növelni kívánják az áru-forgalmat a földművelőszövetkezet immár 70-re szaporodott Szeged városi és falusi üzleteiben.

A lakosság tökéletesebb kiszolgálása érdekében messzemenően

érdeklődtek a dolgozóikat is. A kereskedelmi dolgozók havi fizetését a tavalyinak csupán 50 százalékában állapították meg, a másik 50 százalék a forgalmi terv teljesítéséből adódik. Százszázalékos teljesítés esetén az elárusított üzletvezetők fizetése 8-10 százalékkal magasabb lesz az idén, mint 1965-ben volt. Ehhez kapják természetesen további emeléseket az a pénzt, amit az utóbbi béremelési intézkedések a kereskedelmi alkalmazottak számára előírnak. Így válnak a dolgozók érdekeltté abban, hogy az eddig árusított cikkek listáját is messzemenően bővítsék.

A régi árubeszerzési rendszer alapján például a zöldség- és gyümölcsféléket szinte kizárólag a MÉR-től vásárolták. Ezt a lehetőséget továbbra is fenntartják. Ugyanakkor a zöldséget, gyümölcsöt, tejterméket, tojást árusító földművelőszövetkezi üzletek egészen kis tételekben is

vásárolhatnak közvetlenül a termelőktől.

Ha például valamelyik házikert-tulajdonosnak már csak 2-3 kilogramm friss spenótja, sósója vagy éppen egy kosárára való újbúrgonyá van, azt lehet a legközelebbi szaküzletben örömmel átvéssük. S helyben ki-cserélheti áruját olyasmire, amire a háztartásban szükség van. Mivel ez eddig nem volt lehetséges, csupán

a szegedi házikertekben évente sok száz ezer forint érték kallódott el. Főleg a házikertek, háztáji gazdaságok segítségével a szegedi földművelőszövetkezet zöldség szaküzleteiben a tavalyi egymillióról az idén mintegy

5 millió forintra akarják emelni az áru-forgalmat.

Már eddig is figyelemre méltó profilírozást hajtottak végre az üzlethálózatban. Többek között az egyik József Attila sugárúti zöldségesboltot tejtermék-üzletté alakították át.

Korábban ugyanennek az üzletnek a havi forgalma csupán 20-25 ezer forint volt, legutóbb pedig már elérte a havi 75 ezer forintot, miközben a szomszédos zöldségesbolt forgalma is jelentősen növekedett.

A Somogyi utcai cipész-kellék szaküzletben afféle szegedi papucsokat rendeznek be.

Ennek az üzletnek eddig az év nagyobb részében minimális forgalma volt, viszont igazi szegedi papucsot — mely híven őrizi a régi szegedi népiélet motívumait — sehol sem lehetett kapni.

A földművelőszövetkezeti iparcikk szaküzletekben is bevezették az OTP-s hitel-akciós áruk eladását.

Ezzel is a tartós fogyasztási

cikkek forgalmát akarják növelni a lakosság körében. Ugyanis a hitelakcióban eladott áruk után is nyereség-visszatérítést fizetnek. Így a vevők érdekeltsége nagyobb lesz abban, hogy a földművelőszövetkezettől vásároljanak.

Máris megkezdtek a Szent István téren

a füstölt bentesárk eladását. Az izletes házisonkák, oldalasonkák, tarjának nagy itt a keletje. Közös vállalkozásban a kisteleki földművelőszövetkezettel

javítani fogják a város tejtermék-ellátását.

A falvakban felvásárolt juhgomolyát, sajtot, túrót, tejszínt elsősorban a szegedi üzletekben hozzák forgalomba.

A József Attila sugárút és a Lenin körút találkozásánál levő üres telekre öt évre szóló bérleti szerződést kötöttek. Itt egyelőre 350 ezer forint költséggel reprezentatív

zenés sörkertet létesítenek. Új rendszabályokat vezettek be a készletgazdálkodásban a forgalmi sebesség növelésében. A jó javaslatokat, új-szint kereskedelmi ötleteket — bárkitől is kapják azokat — jelentős összeggel jutalmazták.

Cs. J.

Pénz a lángok között

A cím persze csak áttételesen igaz. A lángok között nem olyan anyagok, amelyek viaskodnak a halállal, hanem olyan anyagok amelyeknek jelentős értékük van, különösen hazánkban. Miről van szó?

Arról, hogy a szegedi gyufagyárban évente 1300 köbméter előhámazási hulladékot, finom és tiszta faforgácsot dobnak a kazánokba. Ezt a hulladékot valamikor a falemezgyárban működő kísérleti farostlemez gyártó üzemrész használta fel alapanyagként. Később aztán hamácson felépítették a házunk egyetlen és első farostlemezgyárát, s így a szegedi üzemben nem volt szükség többé a gyufagyári hulladékra. Azóta a kazánok nyelik el az értékes alapanyagot.

Kézenfekvő a dolog: ha itt annak idején jó volt, miért nem jó most Mohácson? A szállítás drága? Lehet, de a

faanyag még drágább! Remegeteg példát lehetne felsorolni, hogy nemely fában szegény ország milyen intézkedésekkel igyekszik megátolni a faanyagok pazarlását. De egyébként is: a kazánokba kerülő finom hulladék mégcsak a hő kalória értékét sem javítja, de a dolgozók sem vizsik el gyújtósnak, mert arra nem megfelelő.

Bárhol hasznosabb lenne a nagy mennyiségű finom faanyag felhasználása, mint a gyufagyári kazánokban. Tovább mence: hamarosan gázfűtésre alakítják át a gyufagyári kazánokat is, s gondolom más szegedi üzemek kazánjait is. Valószínű nem egyedüli eset a gyufagyári „pazarlás”, s talán jó lenne intézményesen foglalkozni a fahulladék felhasználásának problémájával.

G. I.